

## **Swinkelsche heren 1 nipt op tijd wakker**

We hebben lang moeten wachten, misschien iets te lang, voor we aan de bak mochten met heren 1. Waar de NGF-competitie normaal begin april van start gaat, mocht ons eerste team zondag 23 april pas hun eerste wedstrijd spelen.

Klei en teveel regen op de eerste speeldag zorgden voor een afgekeurde baan in Goirle, geslaagd gastheerschap als seizoensopener betekent dat je zelf niet speelt en Pasen is een vrije zondag voor iedereen. Dus waar het seizoen normaal op z'n einde loopt, begint het nu pas voor De Swinkelsche Heren 1.

Van het ongeslagen team van 2022 zijn enkel Maurice Kolen en Koen Dekkers over. We hebben het team uit weten te breiden naar 10 enthousiaste spelers. 10 man in 1 team betekent goede trainingen en onderlinge gezonde rivaliteit. Het verschil tussen trainen en een echte wedstrijd spelen is enorm, dus ook wij stonden wat onwennig met een bijna nieuw team op de eerste tee zondag in Gemert op De Stippelberg.

### **Greensomes 5-1**

Onze tegenstander was het team van Haverleij. De handicaps waren in ons voordeel. Onze teams waren Jan Simon en Maurice, gevolgd door Ton en Ricardo en als hekkensluiter Paulo en Jay.

Al vrij snel werd duidelijk dat handicaps op papier niets betekenen in matchplay en misschien nog minder in Greensomes. De heren van Haverleij stonden in elk van de drie Greensomes lange tijd op voorsprong en een 6-0 achterstand leek een reële tussenstand voor de lunch. Gelukkig konden Jan Simon en Maurice nog een puntje pakken door een All square op de 9e hole. Ton en Ricardo en Paulo en Jay kwamen met lege handen aan bij de kroketten. 5-1 achter tegen de Haverleij. Volledig tegen verwachtingen in.

### **Redden wat te redden valt.**

Met zo'n lunchstand hoop je op het wonder dat je nog een gelijkspel eruit weet te slepen. Net als bij de Greensomes, waren wij op papier de sterkere spelers in het merendeel van de singles. Maar 2 slagen op 18 holes zegt niets natuurlijk.

Als eerste mocht Jan Simon de wei in. Halverwege holes en op verkeerde fairways kom je elkaar nogal eens tegen op een erg winderige Stippelberg en al snel werd duidelijk dat Jan Simon een zware wedstrijd had tegen de eerste single van Haverleij. Zo zwaar dat het tot hole 18 mocht duren. Uiteindelijk sleepte hij nog een zwaarbevochten punt uit zijn single. All square op 18. Stand 6-2 voor Haverleij.

Onze tweede single was Paulo. Zijn tegenstander en hij zitten qua handicap bijna gelijk, dus dit zou een belangrijke pot worden. Paulo kent de Stippelberg goed, is daar lid geweest en dat voordeel nam hij mee de baan in. Op hole 17 haalde Paulo de eerste twee punten van de dag binnen voor ons team. Stand 6-4 voor Haverleij.

De derde single ging tussen de captains. Maurice, nog niet bekomen van de schrik, ging de wei in met de captain van Haverleij, die zijn voorsprong ook niet had verwacht. De heren gingen gelijk op, stuivertje wisselen, tot ongeveer halverwege,

toen nam Maurice een voorsprong en breidde deze uit tot een 5/4 overwinning. Stand 6-6.

Maurice ging na zijn wedstrijd als verslaggever de baan in en kwam achter hem als eerste Ton tegen die vrij relaxed een balletje sloeg.

Ton ging als vijfde de baan in en had qua handicap een voordeel ten opzichte van zijn tegenstander. Ook Ton had al een flinke voorsprong opgebouwd en wist deze vast te houden tot de holes voor zijn tegenstander op waren. Ton wint met 4/2. Met de overwinning van Ton kwamen wij voor het eerst op een voorsprong van 8-6.

Zou het dan nog mogelijk zijn? Ricardo is in vorm, maar had een moeilijke tegenstander, Jay is op papier in het nadeel in zijn single. Als we nog een puntje weten te pakken, hebben we een verlies weten te voorkomen. Daar durfde deze captain nog niet van te dromen.

Van de laatste twee singles doe ik eerst verslag van Jay z'n wedstrijd. Jay had een pittige tegenstander en kwam van een afstandje aangelopen naast een iets te energieke tegenstanders. Hij verloor de partij met 4/2. Zund, maar de eerste competitie-ervaring is in the pocket. Tussenstand 8-8.

Halverwege de middagronde hoorden we al van het sterke spel van Ricardo, superknap, want ook voor Ricardo is dit de eerste aanraking met competitiegolf. Er gingen geruchten dat hij al flink up stond op zijn tegenstander en inderdaad. Het stond Dormie en zijn tegenstander was terug aan het knokken van 8(!) down.

Nou is het al ontzettend knap om 8 up te komen in een wedstrijd tegen iemand met nagenoeg dezelfde handicap. Nog knapper misschien was het van zijn tegenstander om terug te knokken tot het laatste puttje op de green van 18.

Zo sterk als Ricardo de eerste 9 holes speelde, zo sterk was zijn tegenstander op de tweede 9. Af en toe klonk er ook wel wat Portugees in een toon die universeel herkend wordt en ik als verslaggever niet wil herhalen.

Op de 18e green had Ricardo een birdiekans van ongeveer 10 meter en zijn tegenstander van ongeveer 2,5 meter. Erg spannend dus. Ricardo liet zijn putt ruim 1,5 meter te kort en dat gaf Haverleij een goede kans om van 8 down terug te komen tot all square. Ook hij liet de putt te kort, tap-in. Dus stond alle druk op onze Ricardo. Als er wat mensen kijken is een putt van 1,5 meter al lastig voor sommigen, als het voor de winst is, wordt die anderhalve meter al snel dubbel zo lang. Als je van 8up komt en de afgelopen holes allemaal verloren hebt tot op de 18e green en je moet nog Putten om je winst veilig te stellen, bij een 8-8 stand, na een 5-1 achterstand bij lunch... geloof me, dat was voor de toeschouwers al zenuwslopend. Die putt ging strak tegen de achterkant van de cup. Winst Ricardo. Winst Swinkelsche heren 1. 10-8.

Volgende week hopen we het wat minder spannend te maken.